

Trapná přetahovaná o eurotrafiku

- editor007 | 20. června 2024

ČESKO: Dnes a denně jsme svědky mediálních i politických bitev o post nového zástupce Česka v Evropské komisi. Ačkoli končící eurokomisařka Věra Jourová už při svém nástupu do prvního mandátu v roce 2014 samolibě prohlásila, že v Bruselu není za naši zemi, ale za celou EU, přece jen je tento post podložen možná zbytečným, ale přece jen aspoň malým očekáváním, že se náš zástupce v té eurovládě vzpamatuje a občas si připomene, za koho tam je.

To je jeden možný výklad právě probíhající rvačky o místo u nejvyššího mocenského stolu evropské administrativy. Jiný, pravděpodobnější, je ten, že jde prostě o výnosnou, a proto lákavou trafiku za nepředstavitelné peníze s nulovou odpovědností, ale všemi, zejména legislativními pravomocemi. Tato hra na babu má však řadu málo pochopitelných aspektů.

Na tahu STAN

Ten první je sám stranický způsob výběru. Podle tvrzení STANu bylo místo prý slíbeno ze strany ostatních koaličních partnerů právě Rakušanově skvadře. Proto se také omílají nejvíce jména lidí se STANem spřízněných - Danuše Nerudové a Jozefa Síkely. S těmi sliby to ale asi nemusí být tak stoprocentní. Piráti se k takovým závazkům nechtějí znát a do omrzení vnucují svého neúspěšného kandidáta do EP Marcela Kolaju. Mimochodem, Piráti jsou docela soustavně věrní svému názvu. Při posledních parlamentních volbách spadli z 22 poslanců na 4, ale dokázali je proměnit v 3 ministerské portfeje a zástup tzv. politických náměstků. Tak proč by Kolaja s ostudou z eurovoleb nemohl být „euroministrem“? Kdysi se říkávalo „drzé čelo lepší než poplužní dvůr“.

Když se podíváme do historie českého „eurokomisariátu“, najdeme tam taky leccos poučného. Zajímavá byla hned první bitva o to místo po vstupu ČR do EU. Prvním českým zástupcem v Evropské komisi měl být někdejší (za Zemana) ministr životního prostředí Miloš Kužvart. Prosazoval ho tam i tehdejší (2004) premiér Vladimír Špidla. Ale tu do hry vstoupili lidovci, zejména jejich ministr zahraničí Cyril Svoboda s tím, že Kužvart je nepřijatelný. Mimochodem, v letošních volbách byli zřejmě nepřijatelní pro voliče sami lidovci: zůstal jim v EP jediný, a to Tomáš Zdechovský. Ale, pravda, ani lidovcům nikdy sebevědomí nechybělo. S partií o Kužvarta docílili svého. Kužvarta donutili vzdát ten post, ačkoli už byl akceptován i v Bruselu. Sám pak k tomu připojil jedno malé, ale ryze české vysvětlení: Svoboda mu prý odmítl proplácet cestovní výlohy.

ANO jako výtah k moci

Kužvarta pak nahradil ve funkci na pár měsíců Pavel Telička, mimochodem též navzdory odmítavému postoji lidovců. Další Teličkovy osudy jsou dobře známy. Účelově vstoupil do hnutí ANO, nechal se fotit s Andrejem Babišem na billboardy, za ANO pak udělal pěknou kariéru v Evropském parlamentu, a když mu skončil mandát, pomluvil Babiše i ANO a odkráčel do politického zázemí. To je ostatně u ANO zjevně častým. Věra Jourová o svém „rodném“ hnutí taky mluví nerada a nikoli v superlativech, podobně jako Dita Charanzová atd. Dojde už někdy Andreji Babišovi, že těmto perzonám dělá jen výtah k vlivu, moci a penězům?

Po Teličkovi prosadili svého eurokomisaře opět socialisté, a to rovnou svého předsedu Vladimíra Špidlu, o němž se traduje, že jeho jedinou legislativní aktivitou byl návrh na regulaci slunečního svitu, který ovšem neprosadil. Zato si ale hezky skoro šest let poseděl v Bruselu. No, nekupte to!

Socialisti vedou

Špidlu pak vystřídal Štefan Füle, absolvent Státního institutu mezinárodních vztahů v Moskvě (MGIMO), tedy nesporný претенdent na nejvlivnější posty v mezinárodní politice. Jeho funkce, od ministerských po diplomatické, byste nespočítali. Zajímavě však na sebe upozornil v průběhu druhé dekády našeho věku, kdy se velmi pilně podílel na aktivitách spolku Evropské hodnoty, v jehož dozorčí radě dominoval Petr Kolář, dnes „přítel na telefonu“ našeho generál-prezidenta. Svět je zkrátka malý.

Nuže, přežili jsme všechny tyto panáčky na nitkách evropských institucí, přežili jsme dokonce i dekádu Věry Jourové, bájně průkopnice mediální cenzury, tak patrně bez nějaké újmy přežijeme, když na její místo usedne Danuše Nerudová nebo Jozef Síkela. Ani jeden o zahraniční politice neví nic, tak své předskokany netrumfnou. Jen budou z našich daní na různých řečništích vypouštět všelijaká moudra, případně se zabezpečovat pro vlastní existenční budoucnost. Vždyť přece o tom to je, o ničem jiném.

Jen by kolem toho nemuseli dělat tolik humbuku.

AUTOR: Petr Žantovský

[ZDROJ](#)